

Mobbepolitik i Grindsted Badmintonklub.

Formålet med en mobbepolitik er at give medlemmerne mulighed for at dyrke badminton sporten på alle niveauer, i de bedst mulige rammer og i et socialt godt miljø. For at skabe et godt miljø, gennemføres der blandt andet en række sociale tiltag.

Vi ønsker at undgå mobning i vores klub ved at have en klar holdning om, at det er uacceptabelt. Det er et fælles ansvar at undgå mobning. Det gælder for spillere, forældre, trænere og klubbens ledere. Mobning går ikke over af sig selv. Derfor er det vigtigt, du reagerer hvis du opdager tegn på at det sker.

Klubbens bud på hvordan vi sammen undgår mobning:

- Alle kan spille badminton – vi er gode på hver vores måde. Der skal være plads til alle.
- Tal pænt til dine kammerater – så taler de også pænt til dig.
- Det er ikke sejt at mobbe – sig højt, at du ikke synes om det, eller snak med din træner om det.
- Gå til en voksen, hvis du oplever mobning – det er helt ok.
- Ros hinanden – det virker motiverende for hele holdet.
- Grin sammen – det giver god energi.
- Giv plads til hinandens forskelligheder – der er brug for alle.
- Sammenhold giver styrke og selvværd
- Vær opmærksom på, om dine kammerater har det godt – det styrker fællesskabet.
- Vi har alle et ansvar for hinanden.

Oplever du selv at blive mobbet eller at andre bliver mobbet, opfordrer vi til at du går til din træner eller får dine forældre til at hjælpe dig. Du går aldrig forgæves til din træner eller udvalgsmedlemmerne. Det er klubbens holdning at alle henvendelser omkring mobning tages alvorligt.

Vær opmærksom på, om dine kammerater har det godt – husk vi har alle et ansvar for hinanden.

Handleplan når mobning konstateres:

1. Mobning er et fælles ansvar

Alle er forpligtede til at tage alle henvendelser omkring mobning alvorligt, behandle henvendelserne fortroligt og medvirke til at løse problemet. Alle kan gøre noget for at stoppe mobning, og alle har et ansvar: både den, der mobber, dem der er vidne til mobning og den, der bliver mobbet. Der skal ske hurtige og positive forandringer med alle, der er involveret i mobning, for det er meget skadeligt, særligt for den, det går ud over, men også for de andre omkring mobningen: det er en rigtig usund og dårlig måde at være sammen på.

2. Udredning:

Ofte kan det hjælpe med en konsekvent reaktion fra voksenverdenen, som viser, at den under ingen omstændigheder vil acceptere nogen form for mobning.

- Få rede på, så meget som det er muligt, hvad der er sket. Få så mange detaljer med, som muligt. Hvor længe har det stået på?
- Hvor finder det sted?
- Hvordan foregår det?
- Hvem har sagt eller gjort hvad.

Disse oplysninger kan komme fra trænere, medspillere eller fra ofret selv. Her skal man dog være meget beskyttende overfor ofret – sørg for, at holdet ikke finder ud af, at man taler med ham/hende. Fortæl ofret, at nu kommer der til at ske noget, at det er klubbens ansvar, at alle har det godt.

3. Samtalen med barnet.

Det er en væsentlig forudsætning for at processen lykkes, at den voksne får etableret en dialog til barnet hvor relationen er bæredygtig – hvor barnet oplever tryghed. Ligeledes må barnet have mulighed for at vælge en voksen, som barnet er tryk ved i den aktuelle situation.

- Konteksten gøres klar og der afsættes god tid til at beskrive og besvare spørgsmål.

- Barnet må motiveres til, at fortælle om sine oplevelser. Dette forudsætter, at den voksne forholder sig relativt neutral og anerkender barnets oplevelser. Tag bl.a. afsæt i de udsagn barnet kommer med og spørg nysgerrigt ind til disse.

Hvis det er svært for barnet at tale om hændelserne er det en god ide her i samtalen, at gøre det meget klart, at det skete er uacceptabelt og det stopper her og nu. Ligeledes kan en støtte være, at fortælle barnet, at langt de fleste på holdet har taget afstand fra mobningen, men måske ikke har turdet sige eller gøre noget af angst for, at det så blev dem selv det gik ud over. Hertil kan nævnes, at det også skal stoppes for mobberens skyld, så denne kan lære at blive en god kammerat. Disse oplysninger kan være til gavn for barnet således denne får et nyt perspektiv på sagen.

- Det er nødvendigt at understrege, at det skete ikke er barnets skyld og det er almindeligt, at den det går ud over ikke tør sige det. Vis forståelse for, at det har været, og til dels stadig er, en pinagtig tid for barnet.
- I samtalen gengiver den voksne, såfremt man er bekendt med dem, de konkrete eksempler på mobningen. Det kan medvirke til at skabe overensstemmelse mellem fortælling og handling.
- Samtalen bør indeholde en redegørelse for den videre proces. Barnet skal vide, hvorledes samtalerne med de involverede er forløbet og hvordan det efterfølgende forløb vil forme sig. Ligeledes gøres det klart for barnet, at de voksne følger vedkommende tæt indtil mobningen er overstået, og barnet atter trives i gruppen igen.
- Sluttelig aftales et tidspunkt med barnet hvor i taler sammen igen med henblik på opfølgning. Ligeledes er det vigtigt at pointere overfor barnet, at det under ingen omstændigheder må hævne sig eller give igen på nogen måde.

5. Kontakt til hjemmet/samtale med mobberne:

- Dialog med mobberen, som orienteres om at der tages kontakt til hjemmet.
- Klubben tager en vurdering af problemet og inddrager forældrene
- Forældrene til den/de mobbede orienteres omkring hvilke tiltag klubben tager
- Forældrene til mobberne inddrages i samarbejde med klubben i at få stoppet mobningen

6. Kollegial opfølgning:

- Trænerne informeres, og der aftales plan for det videre forløb. F.eks. ekstra opmærksomhed i træningen, relevant indhold i i træningen, ændret gruppesammensætning, skærpet opsyn osv.

Mobberoller:

Den, der bliver mobbet

Ofte er mobningen rettet mod én person, men det kan også være, at mobningen rammer flere personer eller en hel gruppe. Mobning kan ramme alle, og der er ikke nogen personer, der selv er skyld i at blive mobbet.

Den, der mobber

Der kan være én person, der mobber, eller der kan være én person, der fører an i mobningen. Ofte vil der være flere om at mobbe, men hvor en eller to er de førende i at mobbe. Man kan altså være medmobber, hvis man bakker op omkring den, der mobber.

Tilskuer til mobning

Mobning sker ofte i en gruppe, hvor nogle er mere aktive end andre i mobningen. Der vil næsten altid være flere, der ved, at mobningen foregår, men som ikke reagerer eller tør reagere. De kaldes også for 'tilskuerne' eller 'det tavse flertal', for det er heldigvis langt de fleste børn og unge, der ikke mobber. Når tilskuerne ikke reagerer mod mobningen, er de med til at legitimere den. Derfor er det vigtigt at aktivere denne gruppe, det tavse flertal til at reagere mod mobningen: enten ved at vise sin støtte til den, der bliver mobbet, ved at sige fra til den, der mobber eller ved at inddrage en voksen.